

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/25/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4123236139
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Konštiaková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4123236139.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Konštiakovej a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD., v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XX, C., zast. Advokátska kancelária Uhrina s.r.o., so sídlom Bezručova 1, Bratislava, IČO: 54 671 337, proti žalovanej: A. C. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX, E., zast. JUDr. Diana Beresecká, advokátka, Farská 33, 949 01 Nitra, o ochranu osobnosti, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 36C/58/2023-125 zo dňa 14. decembra 2023, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e.**

Žalovanej **p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, o výške ktorého nároku rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil poukazom na čl. 26 ods. 2 prvej vety, čl. 26 ods. 4, čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, § 195 ods. 1 až 4 a čl. 13 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ako aj § 11, § 13 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, majúc pritom za to, že žalobca sa žalobou domáhal, aby mu žalovaná doručila písomné ospravedlenie v tom znení, že sa mu ospravedľuje za to, že o ňom v jej písomných podaniach a vyjadreniach v rámci súdnych konaní vedených na Okresnom súde Nitra, pod. sp. zn. 11P/206/2022, 24P/191/2022, 13P/229/2022, nepravdivo uviedla, že ju chcel predávkovať liekmi, bez jej vedomia jej podával omamné látky, doma jej núkal alkohol a zároveň pitie alkoholu prezentoval ako zdravé, sám dennodenne požíval alkohol po príchode z práce, do kávy jej pridával niečo, čo zhoršovalo jej zdravotný stav, mal plán na jej likvidáciu, vrhal sa na svojich spolužiakov, vykrúcal im bradavky a cápal ich po zadku, je členom nebezpečnej sekty, ktorá ovplyvňuje jeho konanie, je nasledovateľom falošného biskupa, praktizuje bielu a čiernu mágiu, v prechádzajúcich vzťahoch sa s partnerkou bil a opízlo si nadávali, že zdemoloval miestnosť, keď ako študent býval na priváte v Bratislave, fyzicky ju napadol, s cieľom získať zákazky v podnikateľských vzťahoch poskytuje úplatky. Žiadna z týchto informácií sa nezakladá na pravde. Žalovaná mala byť povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 5 000 eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ako aj náhradu trov konania.

2. V dôvodoch žaloby tiež uviedol, že medzi žalobcom a žalovanou v súčasnosti prebieha na Okresnom súde Nitra viacero súdnych konaní, v ktorých žalobca vystupuje ako manžel žalovanej a ako otec maloletého B. C. a žalovaná ako manželka žalobcu a ako matka maloletého B. C.. Žalovaná vo svojich písomných vyjadreniach uvádzala nepravdivé a zavádzajúce tvrdenia, týkajúce sa jeho osoby. Uvedeným konaním žalovaná neoprávnene a hrubo zasiahla do práva žalobcu na ochranu osobnosti.

Poukázal na vyjadrenie žalovanej ad 1) zo dňa 13.01.2023, v rámci konania o rozvod manželstva pod sp. zn. 11P/206/2022, kde uviedla žalovaná na adresu žalobcu nasledovné nepravdivé skutkové tvrdenia: "Myslím si, že vyvrcholenie manželovho plánu nastalo v ten osudný deň, 18.06.2022, kedy ma chcel predávkovať liekmi - benzodiazepínmi (lieky spôsobujúce triašku, zmätenosť, ospalosť, závraty, majú vysoko tlmiace účinky a v kombinácii s alkoholom spôsobujú smrť). To sa mu, našťastie nepodarilo. Vysoký obsah týchto látok mi našli v krvi v nemocnici, manžel mi zavolať pomoc až po niekoľkých hodinách...Nasledujúci deň ma zobral k lekárovi, ktorý mi predpísal vysoké dávky iných liekov." (strana 3) "Mám podozrenie, že manžel mi bez môjho vedomia podával omamné látky. Následne na to mi núkal doma alkohol alebo ma vylákal von na pivo a tam ma potom fotil. Táto kombinácia ma však mohla zabiť." (strana 4) "Riešila som to bohužiaľ alkoholom, ktorý mi neustále manžel núkal a ktorý on sám dennodenne požíval po príchode z práce, nazýval ho "zdravotný". (strana 3), ad 2) zo dňa 23.12.2022, v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia a úpravu práv a povinností (ďalej aj ako ÚPP) k maloletému B. C. vedenom na Okresnom súde Nitra, sp. zn. 24P/191/2022, žalovaná uviedla na adresu žalobcu nasledovné nepravdivé skutkové tvrdenia: "Mám podozrenie, že mi Manžel niečo pridával do kávy, ktorú mi posledný mesiac prišiel urobiť domov a do vody, ktorú mi núkal (v zakalených pohároch akoby od šumienky), v tomto období sa mi rapídne zhoršoval zdravotný stav. Myslím si, že zhoršenie môjho zdravotného stavu bolo zapríčinené jeho konaním. Odstupom času mi dávajú zmysel jeho činy, ktorým mi uškodil. Myslím si, že celé sťahovanie do Nitry bolo účelové, aby ma odstrihol od rodiny a mohol mnou manipulovať. Svedčí o tom aj foto, ktorú doložil manžel na súd. Foto druhého psa, ktorého sme mali vo februári cca týždeň v C. v byte (po týždni si psa zobrali moji rodičia do E.), čo dokazuje, že už v tejto dobe mal plán na moju likvidáciu. Často spomínal aj vetu „Všetko je na papieri" a to rozprával aj mojej mame. V tom čase som netušila o čom hovorí a čoho je schopný, lebo som mu slepo dôverovala." (strana 7), ad 3) zo dňa 23.12.2022, v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia a úpravu práv a povinností k maloletému B. C. vedenom na Okresnom súde Nitra, sp. zn. 24P/191/2022, žalovaná uviedla na adresu žalobcu nasledovné nepravdivé skutkové tvrdenia: "Stretnutia otca s jeho spolužiakmi, keď mu matka robila šoférku, končili tak, že otec sa vrhal na svojich spolužiakov, vykrúcal im bradavky a cápal ich po zadku. Toto robil otec svojím bývalým spolužiakom za prítomnosti matky už ako dospelý človek po skončení univerzity. Čo potom asi stváral otec počas štúdia na vysokej škole?" (strana 4), ad 4) zo dňa 13.01.2023, v rámci konania o rozvod manželstva pod sp. zn. 11P/206/2022 uviedla žalovaná na adresu žalobcu nasledovné nepravdivé skutkové tvrdenia: "Ibaže som zistila, že som žila s krutým egoistom a schizoidom, ktorého život ovplyvňuje náboženská sekta. Viera vo falošných kňazov, pred ktorou cirkev varuje kresťanov (viď vyjadrenie konferencie biskupov o falošných kňazoch)..... Títo falošní kňazi a ich hlásanie ovplyvňuje nielen manželove konanie, ale aj správanie celej jeho rodiny. Poslúchajú rady cudzích ľudí, ktorá vidia realitu v akýchsi snoch a na základe toho mylného presvedčenia konajú v reálnom živote." (strana 5), "Chcem B. vychovávať v láske a bezpečí a hlavne mimo vplyvu nebezpečnej náboženskej sekty." (strana 6), "Pohľad na prázdnu detskú posteľku a predstava, že B. trávi čas v prostredí sektárskej rodiny, mi trhá srdce." (strana 6), ad 5) zo dňa 25.10.2022, v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia vedenom na Okresnom súde Nitra, pod sp. zn. 13P/229/2022 uviedla žalovaná na adresu žalobcu nasledovné nepravdivé skutkové tvrdenia: "Ďalej sa Matka obáva, že ak by Dieťa bolo zverené do starostlivosti Otca, ... (ii) že bude pri Dieťati praktizovať bielu a čiernu mágiu, tak ako to bola Matka svedkom pri Otcovi a že sú nasledovatelia falošného biskupa, ktorého katolícka cirkev vrátane jeho nasledovníkov exkomunikovala.... ." (strana 3 až 4), ad 6) zo dňa 09.10.2022, v rámci konania o návrhu žalobcu na zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti vedenom na Okresnom súde Nitra, sp. zn. 24P/161/2022 uviedla žalovaná na adresu žalobcu nasledovné nepravdivé skutkové tvrdenia: "Ďalej sa Matka obáva, že ak by Dieťa bolo zverené do starostlivosti Otca, Otca, ... (ii) že bude pri Dieťati praktizovať bielu a čiernu mágiu, tak ako to bola Matka svedkom pri Otcovi..." (strana 3), ad 7) zo dňa 05.10.2022, v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia vedenom na Okresnom súde Nitra, pod sp. zn. 13P/229/2022 uviedla žalovaná na adresu žalobcu nasledovné nepravdivé skutkové tvrdenia: "v prítomnosti Otca Matka pociťuje z týchto stretnutí úzkosť a strach, čo ešte Otec povie, alebo urobí a súčasne Matka ma strach z agresie Otca, ktorá sa v minulosti prejavila aj napadnutím." (strana 8), "Viac než šarlatánstvo ma však znepokojuje skutočnosť, že Manžel preukazuje v napätých situáciách výraznú agresivitu. Pokiaľ sa situácia nevyvíja podľa jeho predstáv, dostáva sa do stavov zúrivosti a agresie." (strana 11), "Sám Manžel mi vravel v spomienkach, ako počas vysokej školy zdemoloval miestnosť, kde býval na priváte v Bratislave. Spomínal taktiež, že s bývalou priateľkou sa bili." (strana 11), "Zo začiatku vzťahu som s ním nemala takéto skúsenosti, ale postupom času som zažívala aj takéto odlesky jeho introvertného charakteru. Počas hádok jeho hnev eskaloval do takých rozmerov, kedy mi tak stisol končatiny, že do druhého dňa som mala podliatiny a modriny (prikladám

foto). Mával agresívne výbuchy. Triasol mnou takou silou, že ma to bolelo, kričala som a ďalšie dva týždne som mala podliatiny a modriny. Všimla si to aj pediatrička nášho syna. Triasol mnou so snahou zo mňa „vytriasť“ zrejme to, čo chcel počuť." (strana 11), ad 8) vo vyjadrení k odvolaniu zo dňa 28.11.2022, v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia a úpravu práv a povinností k maloletému B. C. vedenom na Okresnom súde Nitra, sp. zn. 24P/191/2022 žalovaná uviedla na adresu žalobcu nasledovné nepravdivé a zavádzajúce skutkové tvrdenia: "Matka predkladá súdu ako dôkaz zvukovo-obrazový záznam, kde sa Otec priznáva, že sa voči Matke správal násilne a spôsobil jej modriny, konkrétne v 29. sekunde a v 49. sekunde Otec hovorí: "Mohlo to byť aj bez toho". Otec sa Matke priznal o povahe jeho predchádzajúceho vzťahu „my sme sa aj bili, oplzlo si nadávali." (strana 9), ad 9) zo dňa 16.09.2022, v rámci konania o návrhu žalobcu na zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti vedenom na Okresnom súde Nitra, sp. zn. 24P/161/2022 žalovaná uviedla na adresu žalobcu nasledovné nepravdivé skutkové tvrdenia: "Raz ma schmatol za ramená a ťahal, až mi zostali modriny" (strana 3) "Stalo sa, že ma v hádke chytil za ruky a ramená a narobil mi modriny." (strana 5), ad 10) zo dňa 23.12.2022, v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia a úpravu práv a povinností k maloletému B. C. vedenom na Okresnom súde Nitra, sp. zn. 24P/191/2022 žalovaná uviedla na adresu žalobcu nasledovné nepravdivé skutkové tvrdenia: "Takéto, v tomto prípade nenápadné podplácania, sú manželovou bežnou súčasťou života. Ako mi sám B. povedal, cítujem: "Bez toho žiadnu zákazku v dnešnej dobe nezáiskajú a vždy musí ísť niekomu do vďaka." (strana 7), ad 11) zo dňa 13.01.2023, v rámci konania o rozvod manželstva žalobcu a žalovanej vedenom na Okresnom súde Nitra, pod sp. zn. 11P/206/2022 uviedla žalovaná na adresu žalobcu nasledovné nepravdivé skutkové tvrdenia: "Riešila som to bohužiaľ alkoholom, ktorý mi neustále manžel núkal a ktorý on sám dennodenne požíval po príchode z práce, nazýval ho "zdravotný"." (strana 3), ad 12) v odvolaní zo dňa 05.10.2022, v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia a úpravu práv a povinností k maloletému B. C. vedenom na Okresnom súde Nitra, sp. zn. 24P/191/2022 žalovaná uviedla na adresu žalobcu nasledovné nepravdivé skutkové tvrdenia: "Pri každodennom popíjaní Manžela ma ponúkal alkoholom, vraj je to zdravé." (strana 13). Žalobca k tomuto uviedol, že tvrdenia žalovanej sú nepravdivé, pričom v tomto smere však nesie dôkazné bremeno žalovaná, ktorá musí preukázať ich pravdivosť. Nepravdivosť uvedených tvrdení bola daná predovšetkým tým, že nie je alkoholik, alkohol pije celkom príležitostne a pitie alkoholu v žiadnom prípade nepovažuje za zdravé. Je milujúci otec a do rozpadu manželstva so žalovanou bol rovnako aj milujúci manžel, problémy v manželstve spôsobila utajovaná závislosť žalovanej na alkohole. Nikdy nemal a ani nemá žiaden plán na likvidáciu žalovanej. Žalovanej nikdy neponúkal ani nepodával alkohol, nikdy jej nepodával lieky ani žiadne iné omamné látky, uvedené tvrdenie je absurdné aj s ohľadom na to, že užívanie takýchto látok žalovanou by mohlo vážne ohroziť život a zdravie ich maloletého syna B. C. (syn bol kojenec v čase, kedy žalovanej mal podľa jej tvrdenia ponúkať tieto látky). Nikdy nedal nikomu žiaden úplatok, odmieta a zavrhuje korupciu v akejkoľvek forme a za akýchkoľvek okolností. Okrem toho žiadne z vyššie uvedených súdnych konaní nie je zamerané na zisťovanie jeho chovania sa v podnikateľských vzťahoch. Tvrdenie o náklonnosti k rovnakému pohlaviu odmietol, nikdy sa nevrhal na svojich spolužiakov, nevykrúcal im bradavky ani ich necápal po zadku. Okrem toho žiadne z vyššie uvedených súdnych konaní nie je zamerané na zisťovanie jeho sexuálnej orientácie, resp. chovania sa k rovnakému pohlaviu alebo chovania sa v intímnych chvíľach. On a ani žiadne z členov jeho rodiny nie sú a ani nikdy neboli v žiadnej sekte, je veriaci kresťan katolík. Nikdy nepraktizovali žiadnu čiernu ani bielu mágiu. Okrem toho žiadne z vyššie uvedených súdnych konaní nie je zamerané na zisťovanie jeho náboženského vyznania. Sloboda náboženského vyznania a viery je bez rozdielov zaručená Ústavou (čl. 24 Ústavy SR). K manželke nikdy nebol agresívny, ani ju nikdy fyzicky nenapadol. Ak manželke niekedy vznikli modriny, tak to mohlo byť spôsobené jej častým pitím alkoholu. Je vedecky preukázané, že pri ochoreniach pečene spôsobených alkoholom prestáva pečeň produkovať proteíny, ktoré napomáhajú prirodzenému zrážaniu krvi. Človek pod vplyvom alkoholu nielenže stráca kontrolu nad vlastným telom a stabilitou, zároveň je tu vysoké riziko krvácanosti a vzniku rozsiahlych a dlho sa hojajúcich krvných podliatin, a to predovšetkým na rukách a nohách. Žalovaná ho obviňuje zo spáchania činov, ktoré napĺňajú skutkovú podstatu viacerých trestných činov, okrem iného trestného činu podplácania, poškodzovania zdravia, úkladnej vraždy v štádiu pokusu a nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi. S ohľadom na vážnosť obvinení žalovanej mal za to, že tieto obvinenia sú spôsobilé z neho spraviť osobu nedôveryhodnú prinajmenšom v očiach sudcov a zamestnancov Okresného súdu Nitra, konajúcich vo vyššie uvedených súdnych konaniach, zamestnancov Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, znalcov a ďalších osôb, vystupujúcich vo vyššie uvedených súdnych konaniach. Mal za to, že je neprípustné, aby ústavnú ochranu požívali nepravdivé informácie a tvrdenia, a dokonca, aby týmito nepravdivými tvrdeniami boli napádané a porušované iné Ústavou

garantované práva a slobody. Zverejnenie nepravdivých informácií o fyzickej osobe treba v zásade vždy posudzovať ako neoprávnený zásah do jej osobnostných práv, a to aj v prípade, ak príslušná informácia prípadne nebude mať výslovne difamačný charakter. Podstatné totiž je to, že takto sa o konkrétnej fyzickej osobe vyslovuje nepravda, na základe ktorej tretie osoby môžu túto fyzickú osobu posudzovať skreslene. Vyjadrenie strany konania v súdnom konaní je vo všeobecnosti posudzované ako výkon práva. Avšak to neznamena, že vyjadrenia strany v súdnom konaní môžu byť nekontrolovateľné a bezbrehé, aj pri výkone práva vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam a dôkazom v rámci súdneho konania môže dôjsť k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv v prípade, ak sa strana (účastník) súdneho konania dopustí tzv. excusu, t.j. vybočenia z medzí svojich práv. Pre určenie prípadného excusu a jeho intenzity je potrebné posúdiť okolnosti, za ktorých k zásahu do osobnostných práv došlo a tiež funkciu, ktorú mal zásah do osobnostných práv plniť a akceptovateľnosť výrazov použitých v rámci zásahu do osobnostných práv.

3. Súd prvej inštancie v rámci dokazovania sa oboznámil s listinnými dôkazmi, ktoré predložili strany sporu, výsluchom strán sporu, prehratím CD nosiča, oboznámením sa s lekáorskými správami žalovanej, vyjadreniami strán sporu, a zistil skutkový stav tak, že strany sporu sú manželmi, pričom medzi nimi prebieha na tunajšom súde konanie o rozvod manželstva pod sp. zn. 11P/206/2022, ktoré nebolo ku dňu rozhodovania súdu právoplatne ukončené a ešte ani nebol vydaný rozsudok súdom prvej inštancie. Okrem toho medzi nimi prebiehali alebo prebiehajú konania, týkajúce sa úpravy práv a povinností k maloletému synovi B., a to pod sp. zn. 24P/191/2022, 13P/229/2022, 24P/161/2022 (o nariadenie neodkladných opatrení). Žalovaná v konaní o rozvod manželstva a ÚPP k maloletému dieťaťu na čas po rozvode (sp. zn. 11P/206/2022) predložila súdu cestou právnej zástupkyne vyjadrenie zo dňa 13.01.2023, ktoré je označené ako vyjadrenie k návrhu, pričom je pomerne rozsiahle v počte strán 6. Súčasťou vyjadrenia sú aj časti, ktoré označil žalobca ako tie, pre ktoré podal predmetnú žalobu o ochranu osobnosti. Žalovaná ako matka sa v ňom vyjadruje k návrhu žalobcu ako manžela. Žalovaná vo veci nariadenia neodkladného opatrenia a ÚPP k maloletému dieťaťu (24P/191/2022) predložila súdu cestou právnej zástupkyne vyjadrenie zo dňa 23.12.2022, ktoré je označené ako vyjadrenie k vyjadreniu. Má 8 strán, pričom žalovaná sa vyjadruje k vyjadreniu žalobcu ako otca ich syna. Popisuje v ňom aktuálny styk matky s dieťaťom, jej zdravotný stav, vyjadruje sa k tvrdeniam otca, a to osobitne ku každému bodu jeho vyjadrení. Vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu zo dňa 28.11.2022 sa podrobne na 11 stranách vyjadriala žalovaná k jednotlivým tvrdeniam žalobcu ako otca v odvolaní. Podaním zo dňa 25.10.2022 žalovaná prostredníctvom právnej zástupkyne doručila súdu v konaní sp. zn. 13P/229/2022 (vec starostlivosti súdu o mal. Mateja o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia) ďalšie dôkazy na preukázanie jej tvrdení spolu s jej vyjadrením. Proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 14.09.2022, č. k. 13P/229/2022-182, ktorým súd návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, podala žalovaná odvolanie podaním zo dňa 05.10.2022. V rozsiahlom podaní (15 strán) sa venovala otázke jej kontaktu s dieťaťom, abstinencii a zdravotnému stavu, k tvrdeniam otca v konaniach. Navrhla, aby jej bol maloletý syn zverený do osobnej starostlivosti ako jeho matke. V konaní sp. zn. 24P/161/2022 (nariadenie neodkladného opatrenia a ÚPP k mal. B.) žalovaná doručila súdu podanie zo dňa 09.10.2022, v ktorom sa na 7 stranách venovala otázke starostlivosti o dieťa od narodenia, abstinencii a jej zdravotnému stavu, bráneniu otca v styku syna s matkou. Na fotografiách a videu, ktoré predložila žalovaná, je znázornený žalobca s jedným mužom. Na ďalších je žalovaný pri fľaškovani alkoholu, ležiaci a spiaci v kúpeľni, na zemi. Ďalšie fotografie zobrazujú ruku žalovanej spolu s modrinami na nej. Na CD nosiči je video, na ktorom je zobrazený žalobca s jednou osobou, na sedačke, pričom si pospevujú a na stolíku sú dva poháriky s bielou tekutinou. V správe FN Nitra, neurologická klinika, zo dňa 05.10.2022, sa okrem iného uvádza, že žalovaná prežíva stresovú situáciu, je sledovaná a liečená psychiatrom, záver: bez ložiskovej, paroxyzmálnej a bez špecif. epileptickej aktivity. V lekárskej správe zo dňa 29.09.2022 sa uvádza, porucha vedomia v dit.dg, tetanický sy pozitív EM G, vertigo v anamnéze, CT mozgu negatív., dopor. EEG vyšetrenie, ko TK, tekutiny, magnesium, psychiatr. sledovanie. V správe B. F. - psychiatier, zo dňa 28.11.2022 sa uvádza, že pacientka u nich pre závislosť od alkoholu v udávanej abstinencii, rozhodla sa vysadiť th pre útlm, vzhľadom k tomu, že jej stav je dobre komp., vyhovuje. Podporná verbálna intervencia. V správe z 07.10.2022 sa uvádza, porucha psychiky a správania, zapríčinená užitím (užívaním) alkoholu, nasadená terapia. Pacientka sa dostavuje na kontroly, je triezva, nejaví známky požitia alkoholu. V správe Jessenius zo dňa 15.11.2022 sa uvádza (vyšetrenie orgánov dutiny brušnej), že parenchymové orgány brušnej dutiny bez patomorfologických zmien, močový mechúr kolabovaný, limit. Hodnotenia MP. Meteorizmus intestinalis, bez voľnej tekutiny v DB. Na fotografiách zo svadby strán sporu sú 2 muži, z ktorých jeden je pán G.. Na pohľadniciach, adresovaných žalobcovi a jeho rodine, sa uvádza, že pozdravy zasiela p. H. I. G.. V denníku SME (01.02.1999) bol zverejnený

článok o falošnom biskupovi, za ktorého bol označený H. G. z Prievidze. Biskupmi Slovenska bol p. G. okrem iného vyzvaný, aby nepokračoval v protizákonnej činnosti s tým, že boli upozornení kňazi a veriaci, aby od neho neprijali žiadne služby. V správe B. F. - psychiater, zo dňa 26.09.2023 sa uvádza, že pacientka v starostlivosti od 6/22. Na kontroly sa dostavuje v plánovanom čase, pravidelne je monitorovaná abstinencia od alkoholu (laboratórnym vyšetrením moču). Neužíva medikamentóznú liečbu, nie je potrebná. Neodmietla posilňovací pobyt v PN Veľké Zálužie, ktorý vzhľadom k abstinencii, negácii cravingu, dobrej ambulantnej spolupráci, nebol plánovaný.

4. Základ súkromnoprávnej ochrany osobnostných práv obsahuje Občiansky zákonník v ustanoveniach § 11 až 16. Predmetom ochrany sú imateriálne hodnoty a stránky osobnosti človeka, akými sú napr. meno, česť, dôstojnosť, súkromie, telesná integrita a pod. Predmetom práva na ochranu cti a dôstojnosti je česť občana v jeho rozmanitých spoločenských vzťahoch jednak vo vzťahu k spoločnosti a jednak vo vzťahu k ostatným spoluobčanom, ako aj jeho česť v odborných kruhoch, v ktorých je známy svojou odbornou prácou a činnosťou. Ak došlo k neoprávnenému zásahu do cti a dôstojnosti fyzickej osoby, ktorý je objektívne spôsobilý prívodiť tejto osobe ujmu, dotknutá osoba môže uplatniť právne prostriedky na ochranu. K zásahu do cti a dôstojnosti môže dôjsť rôznym konaním či prejavmi. Zákon neposkytuje ochranu proti akémukoľvek zásahu, ale len proti takému zásahu, ktorý je neoprávnený a ktorý je spôsobilý prívodiť ujmu fyzickej osobe z hľadiska jej postavenia v spoločnosti. K vzniku občianskoprávných sankcií za nemajetkovú ujmu spôsobenú zásahom do osobnosti fyzickej osoby podľa § 13 Občianskeho zákonníka tak musí byť ako predpoklad zodpovednosti splnená podmienka existencie zásahu objektívne spôsobilého vyvolať nemajetkovú ujmu, spočívajúcu buď v porušení alebo len ohrození osobnosti fyzickej osoby v jej fyzickej a morálnej integrite, tento zásah musí byť neoprávnený (protiprávny) a musí tu byť zistená existencia príčinnej súvislosti medzi týmto zásahom a neoprávnenosťou (nezákonnosťou) zásahu. Nenaplnenia ktoréhokoľvek z týchto predpokladov vylučuje možnosť nástupu sankcií podľa ustanovenia § 13 Občianskeho zákonníka. Neoprávneným zásahom je zásah do osobnosti fyzickej osoby, ktorý je v rozpore s objektívnym právom, t.j. s právnym poriadkom. Zákon nedefinuje pojem zásah ani nepodáva výpočet konkrétnych foriem zásahov, ktorými môžu byť dotknuté jej osobnostné práva. Je ním však bezpochyby tak aktívne konanie, ako aj pasívne správanie (zdržanie sa konania alebo jeho opomenutie), ktoré má v zákone uvedené znaky. Týmito znakmi je predovšetkým neoprávnenosť zásahu (neoprávneným nie je zásah do osobnostnej sféry, ak sú dané okolnosti vylučujúce protiprávnosť konania, napr. výkon práva, plnenie povinnosti, svojpomoc, nutná obrana či krajná núdza) a tiež jeho objektívna spôsobilosť negatívne dopadnúť na osobnosť fyzickej osoby. Ak určité konanie vykazuje zákonné znaky zásahu do chránených osobnostných práv, má fyzická osoba právo najmä domáhať sa, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov a aby jej bolo poskytnuté primerané zadostučinenie (§ 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Aby vznikol právny vzťah, obsahom ktorého je na jednej strane právo domáhať sa ochrany podľa § 11 Občianskeho zákonníka a na druhej strane povinnosť znášať sankcie uložené súdom, musia byť splnené obe vyššie uvedené náležitosti (zásah musí byť neoprávnený a tiež objektívne spôsobilý prívodiť ujmu na chránených osobnostných právach).

5. Niektoré zásahy, i keď sa zdánlivo možno javia ako odporujúce objektívnemu právu, nemožno považovať za neoprávnené. O neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby nejde, ak existujú okolnosti vylučujúce neoprávnenosť zásahu. Jednou z takých okolností je aj výkon zo zákona vyplývajúceho práva alebo plnenie zákonom uloženej povinnosti. Tu totiž dochádza k stretu dvoch záujmov, pri ktorom sa individuálny záujem jednotlivcej fyzickej osoby, do osobnosti ktorej sa zasahuje, dostáva do kolízie s iným (verejným - vyšším) záujmom, ktorému sa priznáva prednosť. K tvrdenému zásahu do osobnostných práv žalobcu malo v danom prípade dôjsť pri písomnom prednese žalovanej v občianskych súdnych konaniach. Prednes účastníka občianskeho súdneho konania, pri ktorom sa vyjadruje k prejednávanej veci alebo k výsledkom vykonaného dokazovania, je výkonom jeho procesného oprávnenia. Pokiaľ pri realizácii tohto procesného oprávnenia, resp. pri plnení tejto procesnej povinnosti dôjde k zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby, neposudzujú sa takéto zásahy ako neoprávnené potiaľ, pokiaľ sa osoba vykonávajúca toto právo, resp. plniaca túto povinnosť nedopustí excesu (vybočenia). Pri posudzovaní správania určitej osoby zúčastnenej na občianskom súdnom konaní (tu účastníka konania) z hľadiska toho, či sa pri výkone svojich procesných oprávnení alebo pri plnení svojich procesných povinností dopustila excesu a neoprávnenne zasiahla do osobnostných práv inej osoby, treba za exces v uvedenom zmysle považovať každé konanie, ktoré vybočilo z rámca zodpovedajúceho výkonu príslušného procesného oprávnenia, resp. plneniu príslušnej procesnej povinnosti. Medzi okolnosti, ktoré vylučujú neoprávnenosť zásahu do osobnostných práv, patrí výkon

práv priznaných zákonom a plnenie povinností vyplývajúcich zo zákona, ak nedošlo k excesu. Ide aj o výkon práva alebo (povinnosti) vypovedať ako účastník (či strana) konania. Keďže v týchto prípadoch ide o výkon práva, resp. plnenie zákonnej povinnosti, súdna prax vychádza zo zásady, že takýto zásah do práva na ochranu osobnosti je oprávnený.

6. V tomto spore išlo o tvrdené zásahy, ktoré pociťoval žalobca v súvislosti s konaním žalovanej, spočívajúce v odoslaní jej podaní v rámci súdnych konaní, ktorých obsah mal byť zásahom do jeho práv. V prvom rade je treba poukázať na existenciu rodinných vzťahov medzi stranami sporu, keď žalobca a žalovaná sú manželmi (konanie o rozvod manželstva nie je ukončené), žalobca je otec a žalovaná matka ich spoločného syna B. C.. Konania, v ktorých podania žalovaná realizovala, sa týkali výlučne žalobcu a žalovanej, ako aj ich maloletého dieťaťa. Hoci zásahy žalobca mohol pociťovať ako zásahy inak dopadajúce na § 11, resp. § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nebolo možné podľa názoru súdu dospieť k záveru, že prišlo k naplneniu hypotézy právnych noriem, týkajúcich sa ochrany osobnosti bez ďalšieho. Podľa súdu konaniu žalovanej chýbala protiprávnosť (resp. neoprávnenosť). Súdny sa pri svojej činnosti vo všeobecnosti stretávajú často s podaniami, obsahom ktorých sú expresívne a obviňujúce vyjadrenia, ktoré považuje realizujúca strana (účastník) za "vhodný" spôsob hájenia záujmov a približovanie charakterových vlastností, ako aj okolnosti spolužitia na konaní zúčastnených osôb. Súd (sudcovia alebo zamestnanci) sú profesionálnymi subjektmi, ktoré vnímajú rozdiel medzi tvrdením a dokázaným tvrdením. Bolo preto treba rozlišovať, či tvrdenia inak zakladajúce zásahy, sú adresované subjektom, vo vzťahu ku ktorým niekto realizuje svoje iné práva, alebo ide o konanie s cieľom osobu poškodiť a potom aj zvolené prostriedky (v zmysle adresáta zásahov) tomu zodpovedajú (napr. rozsudok Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 5Co/3/2021, sp. zn. 7Co/28/2022). Dôležitou skutočnosťou v tomto prípade bolo aj to, že v sporoch o ochranu osobnosti, vychádzajúc zo záväznosti ústavy pre všeobecné súdy ako ochrancov základných práv, platí, že musí byť zohľadnená aj sloboda prejavu, ak sú na to splnené podmienky. Ustanovenia Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti teda nemožno aplikovať izolovane, ale je nutné ich vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky. Pri strete práva na ochranu osobnosti so slobodou prejavu je nutné v zásade skúmať kto, o kom, čo, kde, kedy a ako hovorí, pričom na základe odpovedí na dané otázky možno pomocou testu proporcionality určiť, ktorá sloboda má byť uprednostnená (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 152/08).

7. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie preukázať, že vyjadrenia žalovanej, adresované súdu v jednotlivých súdnych konaniach, boli reakciou na podania žalobcu, ktorými sa žalovaná podrobne vyjadrovala k tvrdeniam, ktoré uviedol žalobca v jeho podaniach. Pre úplnosť uviedol, že vyjadrenie zo dňa 13.01.2023 bolo reakciou na návrh žalobcu na rozvod manželstva (11P/206/2022), vyjadrenie zo dňa 23.12.2022 bolo reakciou na vyjadrenie žalobcu zo dňa 07.12.2022 (24P/191/2022), vyjadrenie zo dňa 28.11.2022 bolo reakciou na odvolanie žalobcu (24P/191/2022), odvolanie zo dňa 05.10.2022 bolo podané proti uzneseniu, ktorým bol zamietnutý návrh žalovanej ako matky na nariadenie neodkladného opatrenia (13P/229/2022), podanie zo dňa 25.10.2022 ako uvedenie ďalších tvrdení v konaní sp. zn. 13P/229/2022, kde žalovaná podala odvolanie, podanie zo dňa 09.10.2022 v konaní sp. zn. 24P/191/2022 ako reakcia na výzvu súdu. Vykonaným dokazovaním, hlavne výsluchom strán sporu, mal súd prvej inštancie preukázať, že písomné vyjadrenia boli doručené iba súdu, preto o nich vedia osoby, ktoré v konaniach vystupujú, t.j. okrem strán sporu, samotný súd, kolízny opatrovník, prípadne ustanovení znalci. Vyjadrenia žalovanej boli smerované a napísané súdu, a to k jednotlivým konaniam, v ktorých vždy vystupovali alebo vystupujú obe strany sporu či už ako manželia alebo ako rodičia maloletého dieťaťa. Ak aj žalobca uviedol, že o niektorých výrokoch vedia aj ľudia z dediny, tieto tvrdenia nepreukázal. V nadväznosti na to súd poukázal na to, že za nespôsobilý zásah narušiť alebo ohroziť práva na ochranu osobnosti chránené ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka považujú súdy prípady, kedy zásah spočíval v tvrdeniach, ktoré boli prednesené napríklad za takých okolností, za ktorých nehrozilo zverejnenie a nemohlo žiadnym spôsobom dôjsť k zníženiu vážnosti fyzickej osoby napríklad medzi ostatnými spoluobčanmi (Sborník III. Nejvyššího soudu, SEVT, Praha 1980, strana 177), napr. rozsudok NS SR, sp. zn. 5Cdo/180/2007. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol teda z dôvodu, že tvrdenia žalovanej v rámci súdnych konaní, na ktorých nebola prítomná ani verejnosť, keďže išlo o písomné podania, nemožno označiť za neoprávnený zásah do osobnosti žalobcu, i keď podľa názoru žalobcu sa tento zásah žalobcu dotýkal. Vzhľadom na tú skutočnosť, že k tomuto došlo v rámci súdneho konania, v súvislosti so zákonným oprávnením účastníka konania, nešlo o taký závažný zásah, ktorý by bol spôsobilý obmedziť právo žalovanej na slobodu prejavu. Jej vyjadrenia nepresahovali rámec občianskoprávneho konania, keď k zásahu došlo pri výkone iného subjektívneho práva garantovaného zákonom, resp. pri plnení povinnosti ustanovenej zákonom (napr. aj rozsudok Krajského súdu v Trnave,

sp. zn. 25Co/37/2014). V spojitosti s predmetom sporu uviedol tiež, že v súdnych sporoch medzi osobami, ktoré sú resp. boli v rodinnom alebo príbuzenskom pomere, zohráva neraz osobná stránka veci osobitnú úlohu. Tieto súdne konania sú spravidla emotívnejšie, neraz sa v nich ťažšie zachováva vecný prístup účastníkov konania k prejednávanej veci a výraznejšie sa v nich tiež prejavujú osobné averzie a antipatie zúčastnených osôb (napr. rozsudok Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 7Co/28/2022). To isté platí aj pre tento spor.

8. Podľa právneho názoru súdu bolo pre posúdenie prejednávanej veci rozhodujúce, že tvrdenia žalovanej, týkajúce sa žalobcu, odzneli v rámci výkonu jej procesného oprávnenia vyjadriť sa k prejednávanej veci ako účastníka konania, pričom z obsahu písomných podaní, súčasťou ktorých sú jednotlivé výroky, označené žalobcom, vyplýva, že sa nimi snažila vyvracať tvrdenia žalobcu ako protistrany v konaní. V skutkovom a právnom rámci, v ktorom tieto jej tvrdenia odzneli, nebolo možné predmetné tvrdenia žalovanej aj s ohľadom na negatívnymi emóciami poznačené vzájomné vzťahy týchto účastníkov (žalobcu a žalovanej), kvalifikovať ako vybočenie z medzí jej vyjadrenia sa k prejednávanej veci, ktoré by bolo neoprávneným zásahom do osobnosti žalobcu. V spojitosti s tým bolo potrebné konštatovať, že podania žalovanej predstavujú komplexné posúdenie veci z jej strany; sú reakciou na podania žalobcu, resp. na výzvu súdu, ani v jednom prípade neboli vykonané svojvoľne. Konania, v ktorých boli podania žalovanej predložené súdu, sa týkajú výsostne osobných vzťahov žalobcu a žalovanej, ako aj rodinnoprávných vzťahov, v rámci ktorého sa riešili, resp. riešia ÚPP k ich maloletému synovi, ktorý bol dočasne zverený do starostlivosti žalobcu ako otca maloletého B.. Nemožno v žiadnom prípade podľa súdu rodičom brániť sa proti tvrdeniam protistrany, teda snažiť sa napr. dosiahnuť zmenu ohľadne starostlivosti o syna, keď žalovaná po všetkých udalostiach, čo sa udiali, sa snaží preukázať, že existuje dôvod na to, aby súd posúdil ňou uvádzané tvrdenia za relevantné pre zmenu súdneho rozhodnutia ohľadne ÚPP na čas do rozvodu k maloletému dieťaťu. Tvrdenia, ktoré prezentovala v rámci konania o rozvod, budú súdom ešte len posudzované, keďže vo veci nebolo rozhodnuté a spolu s nimi sa v prípade, ak dôjde k rozvodu manželstva, bude riešiť aj otázka ÚPP na čas po rozvode. Súd v tomto spore nemá oprávnenie vyhodnocovať uvádzané tvrdenia žalovanej, ale vo vzťahu k predmetu sporu, dospel k záveru, že v prípade všetkých týchto podaní nedošlo k žiadnemu excesu zo strany žalovanej, aj keď žalobca ich pociťuje ako zásahy do jeho práv. Ďalej bol súd prvej inštancie toho názoru, že všetky podania žalovanej treba posudzovať ako celok, pretože poukázanie len na niektoré časti vyjadrení (pár viet z jej podaní) nie je možné posudzovať výlučne osobitne, teda bez toho, aby sa neprihliadlo na podanie ako celok. Následne preto súd uzavrel vec tak, že žalovaná sa namietanými vyjadreniami v predmetných súdnych sporoch nedopustila žiadneho porušenia zákona. Vzhľadom na konštatované, keďže namietaným konaním žalovanej nedošlo k neoprávnenému zásahu do osobnosti žalobcu, už nebolo ďalej potrebným zaoberať sa žiadaným primeraným zadosťučinením, konkrétne vo forme ospravedlnenia sa žalovanej žalobcovi, ako ani posúdením dôvodnosti náhrady nemajetkovej ujmy, požadovanej žalobcom.

9. V rámci konania strany sporu poukazovali na stanovisko Občianskoprávneho a Obchodnoprávneho kolégia NS ČR, sp. zn. Cpjn 13/2007. Výkon práva sporovej strany vyjadriť sa môže za určitých okolností dostať do kolízie s právom na ochranu osobnosti. Za zjavné vybočenie z práv sporovej strany v súdnom konaní je možné bezpochyby považovať situáciu, keď sa osoba, ktorá zasiahla do osobnostných práv iného, súčasne dopustila aj trestného činu krivého obvinenia, krivej výpovede a krivej prísahy alebo priestupku ublížením na cti. V uvedených prípadoch bolo nesporné, že sporová strana alebo svedok svojím vyjadrením vybočili z medzí svojich práv a povinností, a preto bol takýto zásah do práva na ochranu osobnosti iného neoprávnený. Zložitejšia situácia nastáva vtedy, ak sporová strana vyjadrením síce zasiahla do práva na ochranu osobnosti, ale uvedených trestných činov ani priestupku sa nedopustili. V týchto prípadoch je nutné posudzovať vyjadrenie sporovej strany podľa okolností, za ktorých k tomuto vyjadreniu došlo a funkcie, ktorú malo toto vyjadrenie plniť. Pri hodnotení prípadného excesu, ktorého sa dopustila sporová strana pri svojom vyjadrení, je podstatné posúdenie toho, či ad 1) k zásahu do práva na ochranu osobnosti došlo v rámci realizácie procesných práv a povinností, ad 2) vyjadrenie súviselo s predmetom konania, ad 3) sa sporová strana vyjadrili bez podnetu súdu, spontánne, v štádiu, v ktorom im nebolo udelené slovo, ad 4) bola sporová strana, pred vyjadrením riadne poučená o svojich procesných právach a povinnostiach. Z toho je zrejmé, že o exces z výkonu práv a povinností teda pôjde najmä vtedy, ak sporová strana zasiahla do práva na ochranu osobnosti mimo realizácie svojich práv a povinností, bez vyzvania súdu, spontánne a ak ich vyjadrenie nesúviselo s predmetom konania alebo výsluchu. Druhou, nemenej dôležitou kategóriou, ktorú je treba posudzovať, je funkcia predmetného vyjadrenia, ktorým sa zasiahlo do osobnostných práv

iného. Funkciou a účelom práva sporovej strany vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam a dôkazom je poskytnúť sporovej strane možnosť bez akýchkoľvek obmedzení uviesť súdu svoj pohľad a názor na jednotlivé skutočnosti, dôkazy a prirodzene aj na sporové strany a svedkov a predložiť súdu vlastné tvrdenia, ktoré sú podľa nej podstatné pre rozhodnutie. V prípade, ak vyjadrenie sporovej strany, ktorého obsahom sa zasiahlo do osobnostných práv, neplní svoju základnú funkciu a jeho účelom je teda len ohroziť alebo poškodiť osobnostné práva iného, je zrejmé, že pôjde o exces.

10. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie preukázať, že žalovaná všetky podania realizovala v rámci výkonu svojich procesných práv, a to buď na výzvu súdu alebo ako reakciu na jednotlivé podania žalobcu. Ohľadne podaní žalovanej nebolo vedené žiadne trestné konanie a súd mal za to, že všetky jej vyjadrenia súviseli s predmetom súdnych konaní, pričom neboli vykonané spontánne, preto súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol.

11. Nad rámec súd prvej inštancie uviedol, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal zníženie jeho dôstojnosti a vážnosti v nejakej konkrétnej spoločnosti, a to bez rozdielu toho, že súd zamietol žalobu z dôvodu, že namietaným konaním žalovanej nedošlo k neoprávnenému zásahu do osobnosti žalobcu. Aj keď odôvodnenie rozsudku je pomerne rozsiahle, hlavne pokiaľ ide o samotné výsluchy strán sporu, súd považoval za potrebné popísať podrobne skutkový stav veci pre vykreslenie vzájomných vzťahov strán sporu. Zároveň tiež súd prvej inštancie dodal, že v rámci pojednávania právny zástupca žalobcu navrhol doplnenie dokazovania výsluchov svedkov ohľadom okolností správania sa žalobcu k jeho známym a spolužiakom. Súd tieto návrhy zamietol, a to nielen z dôvodu hospodárnosti konania (pretože by musel pojednávanie odročiť), ale hlavne na základe toho, že po vypočutí strán sporu, ako aj vyjadrení právnych zástupcov mal preukázať, že podania žalovanej boli výlučne výkonom jej procesných práv.

12. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP. Nakoľko bola žalovaná v spore v celom rozsahu úspešná, patrí jej nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu. Žalovaná si v spore uplatnila tento nárok, preto jej súd nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi priznal. Strany sporu nenavrhlí a ani súd nezistil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by mal postupovať podľa § 257 CSP a náhradu trov konania žalovanej nepriznať.

13. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, odôvodňujúc ho s poukazom na ustanovenia § 365 ods. 1 písmeno b), d), f) a h) CSP. Vytýkal, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé, na základe akých konkrétnych skutkových okolností a dôkazov dospel súd prvej inštancie k svojmu záveru, a akým spôsobom na skutkový stav daný v pojednávanej veci aplikoval relevantné ustanovenia právnych predpisov a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít a teda odôvodnenie napadnutého rozsudku nedáva priestor pre pochopenie, prečo konajúci súd vo veci rozhodol tak, ako rozhodol. Odôvodnenie napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o jeho vlastnú argumentáciu, je mimoriadne všeobecné a v minimálnej miere, nedostatočnej pre naplnenie pravidiel spravodlivého procesu, reflektujúce na rozhodujúce argumenty žalobcu uvádzané v žalobe. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie iba na simplexnom zovšeobecňujúcom závere, že súdy sa pri svojej činnosti vo všeobecnosti stretávajú často s podaniami, ktoré sú obdobné podaniam žalovanej (bod 42 napadnutého rozsudku), závere, že tvrdenia žalovanej boli uskutočnené v rámci písomných vyjadrení v rámci súdnych konaní (bod 44), že žalovaná sa nimi snažila vyvracať tvrdenia žalobcu ako protistrany v konaní (bod 47) a že ohľadom tvrdení žalovanej nebolo vedené žiadne trestné konanie (bod 50), bez odkazu na konkrétne zistenia vyplývajúce z vykonaného dokazovania a odôvodnenie všetkých pre vec rozhodujúcich skutočností. Súd prvej inštancie vyslovuje v napadnutom rozsudku len konečné závery o nedôvodnosti žaloby bez toho, aby ozrejmil aj proces uvažovania, ktorý týmto záverom predchádzal a tiež bez toho aby adekvátne reagoval na podstatné a relevantné argumenty žalobcu, ktoré mali pre spor určujúci význam, súd prvej inštancie najmä opomenul analyzovať a vyhodnotiť okolnosti determinujúce, či išlo o exces žalovanej alebo nie, najmä pokiaľ ide o hľadiská uvedené v bode 8 tohto odvolania. Následne poukázal na bod II. stanoviska Občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia NS ČR, sp. zn. Cpjn/13/2007 a v bode 8 odvolania uviedol, že pre určenie prípadného excesu je potrebné vziať do úvahy okolnosti, za ktorých k zásahu do osobnostných práv došlo, funkciu, ktorú mal zásah do osobnostných práv plniť a akceptovateľnosť výrazov použitých v rámci zásahu do osobnostných práv. Následne v bode 9 dodal, že pri vyhodnotení toho, či zo strany žalovanej nedošlo k excesu s cieľom reagovať na podstatné a relevantné argumenty žalobcu mal teda súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne komplexne zanalyzovať a vysvetliť : 1. Aká bola obsahová a funkčná podstata jednotlivých vyjadrení žalovanej vo vzťahu k predmetom súdnych konaní, v ktorých boli

uskutočnené? 2. V akej situácii boli uskutočnené? 3. Či existovali okolnosti, ktoré by boli objektívne spôsobilé podložiť presvedčenie žalovanej o pravdivosti skutočností uvádzaných v jej vyjadreniach, alebo či sa prípadne jednalo iba o svojvoľné, respektíve vymyslené obvinenia žalovanej? 4. Či v konkrétnom prípade bol naplnený predpoklad dobrej viery žalovanej pri uskutočnení jej vyjadrení v rámci predmetných súdnych konaní. Zdôraznil pritom, že trestnoprávna zodpovednosť sa nachádza na samom vrchole pyramídy a v súlade so zásadou subsidiarity trestnej represie by sa mala uplatňovať len v spoločensky škodlivých prípadoch, keď iná zodpovednosť nepostačuje. Ide teda o najprísnejší spôsob potrestania osoby, t.j. ultima ratio.

14. Vychádzajúc z vyššie uvedeného žalobca bol toho názoru, že vyjadrenia žalovanej, ktoré boli predmetom žaloby, neboli uskutočnené v emočne vypätom kontexte, napríklad pri výsluchu, ale po dôkladnom zvážení a s plným vedomím žalovanej v jej písomných vyjadreniach. Vyjadrenia žalovanej, ktoré boli predmetom žaloby nemajú žiadnu oporu v objektívnych okolnostiach, sú formulované nešetne tak, že prekračujú hranice primeranosti vo vzťahu k predmetu týchto konaní, z veľkej miery sa týkajú oblastí, ktoré nie sú posudzované v rámci týchto konaní a nie sú ani reakciou na konkrétne vyjadrenia žalobcu v týchto konaniach. Z vyššie uvedených dôvodov mal za to, že vyjadrenia žalovanej, ktorými došlo k neoprávnenému zásahu do osobnosti, sú excesom, nesledujú legitímny cieľ a teda neplnia svoju základnú funkciu, t.j. realizáciu procesných práv a povinností žalovanej a s plným vedomím žalovanej sledujú jediný cieľ, ktorým je šikanovanie a škandalizácia žalobcu z nečestného, protiprávneho a neetického konania s cieľom znížiť jeho dôveryhodnosť, česť, dôstojnosť a integritu v očiach súdu a ďalších subjektov zúčastnených na súdnom konaní a v rámci predmetných konaní v konečnom dôsledku privodiť žalobcovi ujmu spočívajúcu vo vykreslení syna žalobcu ako osoby nespôsobilej na výchovu maloletého syna B. C..

15. Žalobca mal preto za to, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nesie znaky vnútornej rozpornosti a nekoherentnosti, nakoľko súd prvej inštancie na jednej strane v bode 44. napadnutého rozsudku argumentuje, že písomné vyjadrenia žalovanej, ktoré boli predmetom žaloby, boli doručené iba súdu, preto o nich vedia len osoby, ktoré v konaniach vystupujú, t.j. okrem strán sporu, samotný súd, kolízny opatrovník, prípadne ustanovení znalci a že vyjadrenia žalovanej boli smerované a napísané súdu, a to k jednotlivým konaniam, v ktorých vždy vystupovali alebo vystupujú obe strany sporu či už ako manželia alebo ako rodičia maloletého dieťaťa. Súčasne súd prvej inštancie zároveň dodáva, že za nespôsobilý zásah narušiť alebo ohroziť práva na ochranu osobnosti chránené ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka považujú súdy prípady, kedy zásah spočíval v tvrdeniach, ktoré boli prednesené napríklad za takých okolností, za ktorých nehrozilo zverejnenie a nemohlo žiadnym spôsobom dôjsť k zníženiu vážnosti fyzickej osoby napríklad medzi ostatnými spoluobčanmi (Sborník III. Nejvyššího soudu, SEVT, Praha 1980, strana 177), napr. rozsudok NS SR, sp. zn. 5Cdo/180/2007 a v bode 45 napadnutého rozsudku súd prvej inštancie argumentuje, že žalobu zamietol z dôvodu, že tvrdenia žalovanej boli prednesené v rámci súdnych konaní, na ktorých nebola prítomná ani verejnosť, keďže išlo o písomné podania. Na druhej strane súd prvej inštancie v bode 49. napadnutého rozsudku v rámci svojej argumentácie prevzal a opakuje závery zo stanoviska Občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia NS ČR, sp. zn. Cpjn/13/2007, v zmysle ktorého je možné aby k zásahu do ochrany osobnosti došlo aj vyjadrením sporovej strany alebo svedeckou výpoveďou, t.j. aj písomným podaním strany a bez účasti verejnosti a v bode 50 argumentuje, že nezistil, že ohľadom tvrdení žalovanej by bolo vedené trestné konanie. Zároveň sa súd prvej inštancie v bode 44. napadnutého rozhodnutia nevysporiadal so skutočnosťou, že v zmysle § 176 CSP sú všetky pojednávania verejné a teda v prípade účasti verejnosti a možného prejednávania písomných podaní žalovanej by mohlo dôjsť k zverejneniu týchto tvrdení žalovanej, ktoré boli predmetom žaloby. Preto mal za to, že možná úvahová reťaz vedúca súd prvej inštancie ku konečným záverom a aplikácií právnych predpisov na skutkový stav daný v prejednávanej veci sa dá rekonštruovať len v jednotlivých alternatívach, ostávajúc v rovine dohadov najmä pokiaľ ide o to či súd prvej inštancie celkom vylúčil možnosť, že k zásahu do ochrany osobnosti môže dôjsť v rámci písomného vyjadrenia strany v súdnom konaní v zmysle argumentácie uvedenej v bode 44 a 45 napadnutého rozsudku, alebo či súd prvej inštancie postupoval v zmysle záverov zo stanoviska Občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia NS ČR, sp. zn. Cpjn/13/2007 uvedeného v bode 49. napadnutého rozhodnutia a či a ako vyhodnocoval, či došlo k excesu žalovanej s poukazom na konštatovania súdu prvej inštancie uvedené v bode 47. a 50. napadnutého rozhodnutia.

16. Okrem toho žalobca vytýkal, že súd prvej inštancie v bode 45 napadnutého rozsudku argumentuje, že žalobu zamietol z dôvodu, že tvrdenia žalovanej boli prednesené v rámci súdnych konaní, na

ktorých nebola prítomná ani verejnosť, keďže išlo o písomné podania žalovanej a v bode 52 súd prvej inštancie prevzal argumentáciu žalovanej, že žalobca nepreukázal zníženie jeho dôstojnosti a vážnosti (spojka a) v nejakej konkrétnej spoločnosti. S poukazom na gramatický výklad § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka mal za to, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní nesprávne interpretoval ustanovenie § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré pri demonštratívnom výpočte dôvodov priznania peňažnej satisfakcie uvádza jednak zníženie dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti. Pri jazykovej analýze uvedeného spojenia (spojka alebo) možno dospieť k záveru, že pojem „dôstojnosť“ sa neviaže so spojením „v spoločnosti“, s ktorým sa viaže jedine slovo „vážnosť“. Predpokladom priznania peňažného zadosťučinenia je tak najmä situácia, ak zásah do osobnosti bol takej povahy, intenzity alebo takého trvania, že v jeho dôsledku došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby (človeka). Pritom je irelevantné, či k zníženiu dôstojnosti došlo v spoločnosti alebo inde, podstatné je, že išlo o taký zásah, ktorý (pri objektívnom vnímaní) podstatne znížil dôstojnosť dotknutej osoby. Povedané jednoduchým príkladom – aj dehonestujúce zaobchádzanie lekára s pacientom v úplnom súkromí ambulancie, ktorého svedkom nebol nikto iný ani sestra, nemôže znížovať dôstojnosť pacienta. Bol toho názoru, že súd prvej inštancie nevyhodnotil všetky okolnosti prejednávaneho prípadu, preto navrhol, aby odvolací súd predmetné rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

17. K odvolaniu žalobcu podala písomné vyjadrenie žalovaná a navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vo výroku vecne správny. Zároveň si uplatnila nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Mala za to, že odvolanie žalobcu neobsahuje žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali žalobcom navrhované zrušenie napadnutého rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie žalobcu, rovnako ako žaloba samotná, obsahuje množstvo citácií rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, Ústavného súdu SR a odborných názorov, bez akejkoľvek súvislosti s prejednávanou vecou. Žalobca vyčíta súdu prvej inštancie nedostatočné odôvodnenie, avšak mala za to, že súd prvej inštancie jasne, zrozumiteľne, rozsiahlo (samotné odôvodnenie má 23 strán), s odkazom na rozhodovaciu prax tak Krajského súdu v Nitre, ako i Krajského súdu v Trnave, Najvyššieho súdu SR a tiež Ústavného súdu SR, odôvodnil napadnuté rozhodnutie. Poukázala tiež na to, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v bodoch 18., 19., 20., 21., 22., obsahuje vymedzenie podaní jej ako žalovanej, ktorými mala údajne zasiahnuť do práv na ochranu osobnosti žalobcu, s uvedením spisovej značky súdneho konania, v ktorej boli tieto podania urobené a informácie, na ktoré konkrétne podanie žalobcu jednotlivými podaniami reagovala. Tieto skutočnosti súd podrobne zhrnul i v bode 44. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie logicky a zrozumiteľne subsumoval tento konkrétny prípad pod všeobecné právne názory v obdobných veciach vyslovené súdmi vyšších inštancií. Súd prvej inštancie proces svojho uvažovania podrobne rozpísal v bodoch 39., 40., 41., 42., 43., 44., 45., 46., 47., 48. a 49. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Podrobne zanalyzoval a vyhodnotil okolnosti ohľadne údajného excesu žalovanej, vo vzťahu k výkonu jej práv a dospel k správne názoru, že v danom prípade k excesu nedošlo. Body 5. až 11. odvolania žalobcu obsahujú len holé citácie právnych teórií, pričom žalobca žiadnym spôsobom neuviedol, ako je možné tieto právne názory aplikovať na tento konkrétny prípad. V bode 12. svojho odvolania žalobca bez akéhokoľvek uvedenia konkrétnych okolností prípadu uviedol, že jej vyjadrenia sú excesom, nesledujú legitímny cieľ a neplnia svoju základnú funkciu, a to realizáciu procesných práv a povinností. Opakovane sú jeho vyjadrenia len všeobecným konštatovaním bez toho, aby uviedol, v čom konkrétne vidí exces žalovanej. V bode 13. svojho odvolania žalobca opakovane, rovnako ako vo svojom Vyjadrení zo dňa 10.10.2023, cituje len časť Stanoviska Občianskoprávneho a Obchodnoprávneho kolégia NS ČR sp.zn. Cpjn 13/2007. V bode 14. odvolania žalobca vyčíta súdu prvej inštancie, že ostáva v rovine dohadov, najmä pokiaľ ide o to, či súd prvej inštancie celkom vylúčil možnosť, že k zásahu do ochrany osobnosti môže dôjsť v rámci písomného vyjadrenia strany v súdnom konaní, alebo či súd prvej inštancie postupoval v zmysle záverov vyššie citovaného stanoviska. V tejto súvislosti bolo potrebné zdôrazniť, že súd pri odôvodňovaní konkrétnej veci nie je povinný formulovať všeobecné stanoviská, súd prvej inštancie nebol povinný uviesť, či podľa jeho názoru nie je možné zasiahnuť do ochrany osobnosti pri akomkoľvek písomnom vyjadrení strany v súdnom konaní. Súd prvej inštancie posudzoval konkrétnu vec, konkrétne písomné vyjadrenia strany a v tejto konkrétnej veci dospel k záveru, že vyjadrenia žalovanej neboli spôsobilé zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že súd prvej inštancie vykonal test proporcionality dvoch práv, a to práva žalobcu na ochranu osobnosti a právo žalovanej na slobodu prejavu a dospel k správne záveru, že jej vyjadrenia nepresahovali rámec občiansko-právneho konania a došlo k nim pri výkone jej subjektívneho práva garantovaného zákonom. Napriek skutočnosti, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že nad rámec konštatuje, že žalobca žiadnym

spôsobom nepreukázal zníženie jeho dôstojnosti a vážnosti v nejakej konkrétnej spoločnosti, a teda, že táto okolnosť nebola dôvodom, pre ktorý súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol, žalobca ju namieta vo svojom odvolaní. Žalovaná záverom zdôraznila, že v plnom rozsahu súhlasí s právnym názorom súdu prvej inštancie, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, nepreukazoval a dokonca ani netvrdil (ani v žalobe, ani pri svojom výsluchu) ako konkrétne mala byť znížená jeho dôstojnosť alebo vážnosť v spoločnosti.

18. Žalobca ďalšie písomné vyjadrenie k vyjadreniu žalovanej nepodal.

19. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), posudzujúc odvolanie žalobcu, po zistení, že v danom prípade boli splnené podmienky na podanie odvolania podľa § 361 ods. 1 CSP a po zistení, že odvolanie spĺňa náležitosti podľa § 363 CSP, viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), rovnako tak viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to dôležitý verejný záujem, s následným verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP), keď dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako vecne správny.

20. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

21. Predmetom konania je žaloba o ochranu osobnosti, ktorou sa žalobca ako manžel a otec spoločného dieťaťa domáhal voči manželke a matke spoločného dieťaťa ospravedlnenia za tvrdenia, obsiahnuté v písomných podaniach a vyjadreniach v konaniach vedených na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 11P/206/2022, 24P/191/2022, 13P/229/2022, týkajúcich sa rozvodu manželstva a úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu, resp. v konaniach o nariadenie neodkladného opatrenia, a tiež náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom o žalobe žalobcu rozhodol tak, že žalobu zamietol a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, vymedziac odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP, avšak v odôvodnení odvolania zdôraznil nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, ako aj jeho zmätočnosť, resp. nekoherentnosť, nesúhlas s posúdením excesu súdom prvého stupňa a taktiež vytýkal gramatický výklad § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

22. Po prejednaní veci, viazaný odvolacími dôvodmi a námietkami, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, správne zistil skutkový stav, vec správne posúdil po právnej stránke, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP). Odvolací súd sa plne stotožňuje s dôvodmi súdu prvej inštancie uvedenými v napadnutom rozsudku, na tieto poukazuje ako na správne a preto ich nebude duplicitne opakovať (§ 387 ods. 2 CSP). Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za správne, skutkovo a právne zdôvodnené s tým, že následne sa odvolací súd obmedzil už len na doplnenie dôvodov podporujúcich vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia, zameriavajúc sa pritom na podstatnú odvolaciu argumentáciu žalobcu.

23. K odvolacej argumentácii žalobcu odvolací súd v prvom rade poukazuje na to, že súd prvej inštancie odôvodnil svoje rozhodnutie v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP, pričom odvolací súd poukazuje na to, že preskúmaním veci zistil, že súd prvej inštancie dostatočným spôsobom a zároveň rozsiahlo odôvodnil rozhodnutie, uviedol zásadné dôvody podstatné pre rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj myšlienkovú líniu, ktorou sa súd prvej inštancie riadil pri právnom posúdení veci. Odvolací súd je tiež

toho názoru, že súd prvej inštancie postupoval pri odôvodnení rozhodnutia v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP, pričom odôvodnenie rozhodnutia obsahuje základné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie, spĺňa parametre zákonného odôvodnenia; za existujúci odvolací dôvod nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strany sporu, ale len to, že by ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom, ktorá situácia v predmetnej veci však nenastala.

24. Rovnako tak všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach uvedené konštantne pripomína a odvolací súd sa s týmto v plnej miere stotožňuje, preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo strany sporu na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05).

25. V tejto súvislosti je potrebné tiež zdôrazniť, že žalobca svoje odvolanie opätovne (tak ako žalobu) zdôvodňoval len časťami odôvodnenia súdu prvej inštancie, ktoré je však potrebné opätovne posudzovať ako celok, na základe čoho je zrejماً celá myšlienková línia súdu prvej inštancie, ako aj dôvody zamietnutia žaloby, nakoľko súd prvej inštancie sa vysporiadal nielen s povahou jednotlivých podaní žalovanej, ale mal preukázaný aj blízky vzťah medzi stranami sporu a tiež prihliadol na to, či tieto podania nemohli byť excesom. Následne sa súd prvej inštancie zaoberal aj tým, či boli prednesené pred verejnosťou a dospel k správne mu záveru, že sa týkali písomných podaní. Polemika o tom, že pojednávanie je verejné, je v danom prípade zbytočná, keďže účasť verejnosti tvrdená stranami sporu nebola. Navyše, je možné aj verejnosť vylúčiť z celého konania, resp. časti, ak sa prejednávajú citlivé informácie. Rovnako tak pozornosť odvolacieho súdu neušlo, že sám žalobca uviedol, že „vyjadrenia žalovanej... spočívajú vo vykreslení žalobcu ako osoby nespôsobilej na výchovu syna“, teda vo vyjadreniach žalovanej aj podľa žalobcu išlo o procesnú obranu žalovanej, ktorá sa bráni žalobcovmu vykresľovaniu osoby žalovanej ako osoby nespôsobilej na výchovu syna a bude len a len úlohou súdu prvej inštancie v príslušných konaniach, týkajúcich sa rozvodu strán sporu a úpravy práv a povinností k ich spoločnému maloletému dieťaťu, rozhodnúť, ktoré tvrdenia strán sporu sú dokázané a ktoré nie. Uvedené dokazovanie však nie je predmetom tohto sporu. Rovnako tak vzhľadom na samotné vyjadrenie žalobcu v odvolaní, ani odvolací súd nemá za to, že by išlo v rámci vyjadrení žalovanej o exces a žalovaná bráni len svoje procesné práva, pričom uvádza skutočnosti, ktoré podľa jej vedomia sú dôležité pre posúdenie veci a rozhodnutie, komu má byť zverené dieťa do osobnej starostlivosti. Následne odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie sa správne vysporiadal aj so stanoviskom Občianskoprávného a Obchodnoprávného kolégia NS ČR sp. zn. Cpjn 13/2007 a prihliadol pritom na všetky, pre vec dôležité, skutočnosti. Niet sporu pritom, že trestnoprávna zodpovednosť je ultima ratio, avšak súd prvej inštancie posudzoval možnosť excesu aj z iných kritérií, ktoré podrobne rozvinul vo svojom odôvodnení. Samotná skutočnosť, že nebolo priamo odpovedané na otázky, ktoré chcel zanalyzovať žalobca (viď. odvolanie), nie je samé o sebe dôvodom na konštatovanie nesprávnosti právnych a skutkových záverov súdu prvej inštancie. Rovnako tak súd prvej inštancie len nad rámec dodal, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal zníženie jeho dôstojnosti a vážnosti v nejakej konkrétnej spoločnosti, pričom uvedené taktiež nespôsobuje nesprávnosť napadnutého rozhodnutia a to z dôvodu, že žalobcom nebol preukázaný neoprávnený zásah ako dôsledok vedúci k zníženiu dôstojnosti žalobcu. Preto bolo v tomto štádiu konania irelevantné, či súd prvej inštancie vykladal použité slovné spojenie so spojku „a“ alebo „alebo“, nakoľko nebol preukázaný neoprávnený zásah, a teda nebolo možné aplikovať § 13 Občianskeho zákonníka a posúdiť možnosti nápravy tohto zásahu, prípadne aj peňažnej satisfakcie, preto ani nie je zjavné, či súd prvej inštancie žalobcom namietané slovné spojenie použil v súvislosti s § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je, že došlo k neoprávnenému zásahu, a že tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na chránených osobnostných právach. Tieto náležitosti musia byť súčasne splnené, aby vznikol právny vzťah, obsahom ktorého je na jednej strane právo domáhať sa ochrany podľa § 11 Občianskeho zákonníka a na druhej strane povinnosť znášať sankcie uložené súdom. Keďže súd má byť profesionálne nestranný (objektívny) a má povinnosť v konaniach, týkajúcich sa starostlivosti o maloletých, dokazovať a zisťovať skutočný stav veci, t.j. nemôže bez ďalšieho ani prevziať tvrdenia účastníka, resp. strany sporu za preukázané, potom je v danej veci situácia iná, ako keď ide „ohováranie“ pred tretou osobou, ktorá vec strany nepozná a nemá možnosť preverenia si pravdivosti tvrdení. S poukazom na uvedené je potom aj konanie žalovanej v postavení účastníčky konania, resp.

strany sporu, potrebné vnímať ako právo obrany podľa svojho uváženia, ktoré nemá, resp. nemôže mať bez ďalšieho iné/tvrďšie dôsledky na porušenie práv žalobcu a ich dôsledku pre žalovanú.

26. Keďže súd prvej inštancie správne dospel k záveru o neexistencii neoprávneného zásahu a jeho objektívnej spôsobilosti narušiť, prípadne ohroziť práva žalobcu chránené ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka, odvolací súd rozhodol tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2, 3 CSP ako vecne správny potvrdil.

27. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP v súvislosti s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní plne úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči neúspešnému žalobcovi. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia o odvolaní v zmysle § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. Odvolací súd prijal toto rozhodnutie v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).